

CELEBRACIÓ DE 175 ANYS DE L'ORDENACIÓ SACERDOTAL DE SANT FRANCESC COLL I GUITART

SOLSONA, 28 DE MAIG DE 2011

El 28 de maig d'aquest any, 2011, es compliran 175 anys de l'ordenació sacerdotal de sant Francesc Coll a Solsona. Per aquest motiu, la Congregació de Germanes Dominiques de l'Anunciata, volem celebrar-ho "in situ" amb una Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe, Mons. Xavier Novell, que alhora, serà també una acció de gràcies per la seva canonització a Roma, pel Papa Benet XVI, l'onze d'octubre de 2009.

Ens podem preguntar, però, quines foren les causes que dugueren al P. Coll a ordenar-se a Solsona?

Francesc Coll va néixer a Gombrèn (Girona), diòcesi de Vic, el 18 de maig de 1812. Als deu anys ingressà al seminari de Vic. Cridat a la vocació de frare dominic i, després d'un temps de discerniment, va ingressà al noviciat en el convent de Girona l'octubre de 1830. La situació social i política d'Espanya va desembocar l'any 1835 amb l'exclaustració de les ordes religioses. El P. Coll es trobava al convent de Girona i li mancava un any per acabar els estudis de teologia. Passà un temps a la seva terra de Gombrèn, però finalment va retornar a Vic on acabà els seus estudis de teologia.

Malgrat que la situació política era molt desfavorable per la vida cristiana en general, Francesc Coll, ple de fortalesa i esperança, a l'edat de 24 anys, va cercar la manera d'obtenir el presbiterat. El govern espanyol de l'època, no sols va decretar el tancament de comunitats religioses i la venda del seus

béns, sinó que fins i tot va prohibir als bisbes l'administració del sagrament de l'orde (decret del 8 d'octubre de 1835). Això, unit a que la diòcesi de Vic restava sense bisbe des de la mort de Pau de Jesús de Corcuera i Caserta, propiciaren que el P. Coll es dirigís a Solsona on el seu bisbe, Fr. Juan José Tejada, mercedari, estava disposat a ordenar-lo. El mateix valent prelat havia ordenat, l'any anterior, Antoni Maria Claret i Clarà. Com els temps demanaven discreció, la cerimònia d'administració d'ordes particulars tingué lloc a la capella del palau episcopal el 28 de maig de 1836. El P. Coll prèviament havia fet exercicis espirituals, s'havia examinat i trobat idoni. Fou ordenat amb lletres dimissòries o autorització del seu prior provincial, Pere Barri, i amb títol de pobresa, com corresponia a un religiós. L'esmentada capella del palau episcopal s'ha perdut en les posteriors reformes fetes en l'edifici, però hi queda constància de la cerimònia en una placa que es va posar a les escales del palau en ocasió de la celebració dels 150 anys de la seva ordenació, el 25 de maig de 1986.

El P. Coll va esdevenir un predicador incansable de les terres catalanes i el 15 d'agost de 1856 fundà, no sense dificultats, la Congregació de Germanes Dominiques de l'Anunciata amb el propòsit "d'il·luminar les tenebres de la ignorància amb la veritable doctrina, ensenyant-la en les poblacions grans i petites". L'extensió fou ràpida. Ell va dirigir la Congregació des de la seva fundació fins que, a causa de la malaltia, va haver de ser substituït. Ja des de l'any 1869 va patir atacs d'apoplexia que el deixaren cec i afebliren poc a poc les seves forces fins que el 2 d'abril de 1875 va morir en la pau del Senyor .

El 29 d'abril de 1979, Francesc Coll fou beatificat per el Papa Joan Pau II a la basílica vaticana i, com ja s'ha esmentat al principi, l'11 d'octubre de 2009 tinguérem la joia de celebrar la seva canonització per Benet XVI a la Plaça de Sant Pere del Vaticà.

La Congregació s'ha estès per quatre continents: Europa, Amèrica, Àfrica i Àsia, continuant el carisma llegat del P. Coll concretant-se, sobretot, en l'ensenyança catòlica. Les Germanes també col·laborem amb l'Església local, participant de les activitats pastorals de les parròquies de les ciutats i pobles on ens trobem presents i tenim una clara projecció missionera, en la qual destaca, a més de l'educació, l'acció sanitària i la promoció de la dona. Les filles del P. Coll, seguint el nostre sant Fundador que deia: "Un foc encén un altre foc...", desitgem ser aquest foc que encén molts d'altres per abrusar el món de la Paraula i l'amor de Déu.

Gna. Núria Cuèllar